

...και στα πανεπιστήμια έχει αφεντικά

Το προηγούμενο διάστημα ξεσηκώθηκε ένα κίνημα καταλήψεων διαρκείας πανελλαδικά, με τη συμμετοχή της πλειοψηφίας των φοιτητικών συλλόγων. Ανεξάρτητα από την απολογιστική κριτική που έχει ο καθένας γι' αυτό, όλοι συμφωνήσαμε στην άρνηση μας απέναντι στην μεταρρύθμιση που επιχειρεί το κράτος. Άνθρωποι με διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες και θεωρητικά εργαλεία ανάλυσης, είδαμε μέσα από αυτή τη μεταρρύθμιση να προωθείται η περαιτέρω εμπορευματοποίηση αυτού που αποκαλούμε εκπαίδευση.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες και αντιλαμβανόμαστε ότι η εκπαίδευση αποτελούσε ήδη εμπόρευμα και ιδεολογικό μηχανισμό του κυρίαρχου λόγου, στοιχεία που όμως γίνονται ακόμη πιο έντονα με τον καιρό. Μιλάμε πλέον για θεσμοθετημένες περικοπές στις φοιτητικές μέριμνες (ενοίκια σε εστίες, ανύπαρκτη χρηματοδότηση της λέσχης του Α.Π.Θ. από πέρσι κ.λπ) και εντατικοποίηση του ρυθμού σπουδών (όριο φοίτησης ν+2). Και αυτή είναι μόνο η αρχή. Στόχος είναι ο συνολικός μετασχηματισμός του πανεπιστημίου σε μια επιχείρηση, η οποία στην προσπάθεια της να επιβιώσει εμπορευματοποιεί κάθε πτυχή της. Σε αυτή την κατεύθυνση επιβάλλεται η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του πανεπιστημίου, της λέσχης, της φθηνής μισθωτής ή και άμισθης εργασίας των φοιτητών σε διάφορες θέσεις. Στο σημείο αυτό δημιουργείται και η ανάγκη της ιδιωτικής χρηματοδότησης. Βέβαια τα παραδείγματα από το εξωτερικό, όπου η επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων είναι πολύ πιο προχωρημένη, επιβεβαιώνουν ότι η ροή του κεφαλαίου είναι αντίθετη. Οι ιδιωτικές εταιρίες επενδύουν λίγα και κερδίζουν πολύ περισσότερα από το αλισβερίσι με τα πανεπιστήμια-επιχειρήσεις. Στην ουσία αποκτούν πρόσβαση σε μια δεξαμενή γνώσης με αυξημένα προνόμια (τα παραδείγματα μεγάλων αμερικάνικων πανεπιστημίων, όπου επιχειρήσεις καρπώνονται με νομικά κατοχυρωμένο τρόπο τα αποτελέσματα των ερευνητικών είναι πολλά) την οποία χρηματοδοτούν μόνο σε ένα βαθμό, ενώ παράλληλα μετακυλύουν το κόστος λειτουργίας τους είτε στο κράτος (κρατική χρηματοδότηση), είτε άμεσα στην κοινωνία (για παράδειγμα μέσω των διδάκτρων). Πρόκειται για μια στροφή, από την πειθάρχηση και αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, στην παραγωγή κέρδους άμεσα. Είναι λοιπόν προφανές ότι δημιουργούνται αποκλεισμοί τόσο στην ελευθερία της πρόσβασης στους προπτυχιακούς / μεταπτυχιακούς κύκλους όσο και στην έρευνα και τα αποτελέσματά της, τα οποία σταδιακά θα εγκαταλείψουν παντελώς τη δημόσια σφαίρα.

Το ρόλο του εγγυητή σε όλη αυτή τη προσπάθεια έρχεται να παίξει το **Διοικητικό Συμβούλιο**. Πρόκειται για το νέο όργανο κεντρικής διοίκησης του πανεπιστημίου, το οποίο συγκεντρώνει αυξημένες αρμοδιότητες σε όλους τους τομείς (διοικητικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό). Αποτελείται από 15 μέλη (ή σοφούς) εκ των οποίων τα 8 αρχικά εκλέγονται από το καθηγητικό συρφετό και στην συνέχεια, από τους 8, επιλέγονται οι υπόλοιποι 6, οι οποίοι είναι εξωπανεπιστημιακά πρόσωπα (το μόνο απαραίτητο χαρακτηριστικό τους είναι "η αναγνώριση τους στον τομέα της επιστήμης" (βλέπε παντογνώστες - επιστημονιστές - επιχειρηματίες). Η συγκεκριμένη σύνθεση, απλά "νομιμοποιεί" την ετερονομία στο εσωτερικό της πανεπιστημιακής κοινότητας, και έχει ως στόχο το μετασχηματισμό για τον οποίο μιλάμε πιο πάνω. Πρόκειται δηλαδή για ένα όργανο που δε θα αρκестεί στο να καθορίζει την πανεπιστημιακή πραγματικότητα, αλλά θα επιχειρήσει να τη μετασχηματίσει. Το έργο αυτό ήδη επιτελεί το υπάρχον διοικητικό μοντέλο, με λιγότερη όμως ευελιξία και επιτυχία, χάρις και στους δικούς μας αγώνες. Η αναδιάρθρωση λοιπόν απαιτεί την αντικατάσταση του. Τελικά, αφού το διοικητικό συμβούλιο συγκροτηθεί, θα είναι αυτό που σχεδιάζει, εποπτεύει και αξιολογεί ότι συμβαίνει στο πανεπιστήμιο, χωρίς να λογοδοτεί σε άλλο όργανο εντός αυτού, (ο πρύτανης και η σύγκλητος έχουν συμβουλευτικό ρόλο) και φυσικά επιλέγει τα 8 πρόσωπα του Ν.Π.Ι.Δ (Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου) που διαχειρίζονται όλη την περιουσία του ιδρύματος.

Οι εκλογές για το Συμβούλιο Διοίκησης, μετά από την πρώτη αναβολή, έχουν προκηρυχθεί από την αντίστοιχη Οργανωτική Επιτροπή για τις **15 Φλεβάρη**. Χωρίς διάθεση υπεράσπισης του μέχρι τώρα μοντέλου διοίκησης του πανεπιστημίου, αλλά με την πεποίθηση ότι η συγκεκριμένη ημερομηνία είναι το πρώτο ραντεβού για την προάσπιση και συνέχιση του μέχρι τώρα αγώνα μας ενάντια σ' αυτό τον νόμο (ο οποίος με τη σειρά του αποτελεί ένα μόνο στιγμιότυπο, της συνολικής υποβάθμισης των ζώων μας), εμείς καλούμε σε μπλοκάρισμα της εκλογικής διαδικασίας. Οι φοιτητικοί σύλλογοι έχουν απεγκλωβιστεί πλέον από το δίπολο κατάληψης ή μη κατάληψης, και καλούνται να στηρίξουν στη πράξη το διάλογο που διεξήχθη μέσα στα αμφιθέατρα.

Έχοντας σαν πρόταγμα την ατομική και συλλογική αυτονομία δε θέλουμε το μπλοκάρισμα να είναι υπόθεση μερικών φοιτητοπατέρων και των ακολουθητών τους. Για να μην το αφήσουμε λοιπόν να εξελιχθεί σε παραταξιακό θέαμα, καλούμε όλες και όλους σε

ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

συλλογικοποιώντας τις αρνήσεις μας & δρώντας, σπάμε την ανάδραση